

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2020

VIII. volební období

Pozměňovací návrh

poslance Lukáše Bartoně

k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb.,
o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění
pozdějších předpisů

(sněmovní tisk č. 503)

Pozměňovací návrh

k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb.,
o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění
pozdějších předpisů

(sněmovní tisk č. 503)

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů se mění takto:

V č. I. v bodě 26 se v § 9a doplňuje nový odstavec 5, který zní:

„(5) Zaměstnanci, který je absolventem středního vzdělání s maturitní zkouškou v oboru s pedagogickým zaměřením, vyššího odborného vzdělání v oboru s pedagogickým zaměřením, nebo vysokoškolského vzdělání, a který na druhém stupni základní školy nebo na střední škole vykonával přímou pedagogickou činnost jako učitel po dobu nejméně 10 let, z toho nejméně 5 let souvisle na dané škole, a během této doby se aktivně účastnil dalšího vzdělávání, v jehož rámci rozvíjel své pedagogické nebo odborné kompetence, může ředitel této školy písemně uznat předpoklad odborné kvalifikace učitele druhého stupně základní školy, učitele všeobecně-vzdělávacích předmětů střední školy, učitele odborných předmětů střední školy, nebo učitele odborného výcviku a praktického vyučování na této škole za splněný.“.

Odůvodnění:

V současné situaci je v ČR zhruba 4 tisíce učitelů, kteří nespĺňují kvalifikační požadavky, nicméně jsou zaměstnání na základě zákonné možnosti ředitele obsadit pozici, pakliže nemá k dispozici kvalifikovaného učitele. Týká se to převážně menších základních škol a středních odborných škol/učilišť na venkově (často v sociálně vyloučených lokalitách). Tito učitelé nemají požadované pedagogické vzdělání, praxi ale vykonávají mnohdy 20 i více let a jsou řediteli za svoji práci vysoce oceňováni. V současnosti ale pobírají za stejnou práci nižší plat, než jejich kolegové s požadovanou kvalifikací a nemají jistotu pracovního místa.

Konkrétní příklad z Karlovarského kraje: paní učitelka učí přes 20 let přírodopis a je pro malou venkovskou školu nepostradatelná. Pan ředitel vypisuje každý rok “velmi nenápadné” výběrové řízení, přičemž doufá, že se do něj nikdo nepřihlásí. V tu chvíli by totiž dotyčnou musel propustit a vzít zájemce s pedagogickým vzděláním, který by se do výběrového řízení přihlásil. Vzhledem k tomu, že do 5-ti let od nástupu nezanedbatelný podíl učitelů své povolání opouští, může ředitel

přijít o stávajícího kvalitního pedagoga a nového během krátké doby stejně ztratit. V této souvislosti je vhodné zohledňovat i to, kolik škola do dotyčného “investovala” v souvislosti s dalším vzděláváním pedagogických pracovníků i to, že se jedná o platného člena učitelského týmu, který se mohl podílet na aktivitách či projektech školy.

Ředitel by tak dostal možnost uznat kvalifikaci svému pedagogickému pracovníkovi, který učí více než 10 let, z toho minimálně posledních 5 let souvisle na jeho škole. Uznání kvalifikace by se přitom týkalo učitelů na druhém stupni základních škol, učitelů všeobecně-vzdělávacích a odborných předmětů střední školy, učitelů odborného výcviku a praktického vyučování. Tato „certifikace“ by nebyla přenositelná a vztahovala by se pouze na jednu konkrétní školu. Právě ředitelé totiž skutečně vědí, kdo je dobrý učitel a kdo ne. Nejedná se navíc o žádné rozvolnění profese, ale pouze o narovnání současného stavu, kdy tisíce učitelů žijí v nejistotě z roku na rok a ředitelé jsou nuceni obcházet pravidla o plném stavu kvalifikovaných pedagogů. Při výhledu dalšího nárůstu počtu chybějících učitelů (v roce 2020 jich bude chybět 10-12 tisíc) se navíc dá očekávat, že se do stavu “pedagogické nouze” bude dostávat stále více škol.